

at Amtmanden har taget Parti mod Fiſterne. Det kan ſelvſølgelig ikke med Høje ſiges. Jeg er ikke i Stand til at beſømme dette Forhold, men det følger jo af ſig ſelv, at naar Amtmanden har givet fri Proceſ i diſſe Tilfælde, har han gjort, hvad han har Ret til at gøre, og hvad han maa være ansvarlig for, men derfor kan det ikke uden videre ſiges, at han har taget Parti imod Fiſterne, hvad jeg ſelvſølgelig er fuldt overbevist om ikke er Tilfældet. Det hele er et meget vanſkeligt Forhold og bliver ikke lettere paa Grund af Fiſtegaardens Beſtaffenhed. Med Henſyn til den Udtaleſe, det ærede Medlem for Præſt's Amts 3dje Valgkrets fremſatte, at denne Fiſtegaard ikke er undergivet Beſtemmelſerne i Fiſteriloven, kan det kun ſtaa i Sammenhæng med, at Beſtemmelſerne om Fiſtegaarde findes i Fiſterilovens § 50, 2det Stykke, under Ferſtvandsfiſteriet, og alſaa maa Retten til den nye Fiſtegaard begrundes paa anden Maade. Dette hænger ſammen med Spørgsmaalet, om Gudena er en Del af Randers Fjord eller ikke, eller med andre Ord, om den er Ferſtvand eller ikke; det ved det ærede Medlem godt, at der ligger Punktet. Naar han citerede en Politiretsdom, i Kraft af hvilken — tror jeg at kunne ſige — der er givet vedkommende Ejer Medhold i, at Fiſtegaarden ikke ſtal holdes lukket, idet den ikke falder ind under Beſtemmelſen i Fiſterilovens § 50, kan dette kun begrundes ſig paa den Opfattelse, at det er Fjorden, der er Tale om og ikke Ferſtvand. Faldt den ind under Fiſterilovens § 50, vilde det ærede Medlem ogſaa vide, at der kunde ſtaffes Regulativ for Fiſteriet, men falder den ikke ind derunder, er det et offentligt Fiſkested, og ſaa kan det offentlige tage ſig af Sagen paa helt anden Maade, end hvis der er Tale om Ferſtvandsfiſteri i Naen. Alſaa, jeg indrømmer, at der ſkjuler ſig i denne Sag mange overmaade tvivlsomme Spørgsmaal. Jeg indrømmer, at der her er meget, der er værd at overveje i juridisk Henſeende, ogſaa det, det ærede Medlem taler om. Der er i den Henſeende adſtillige Ting, jeg ikke tør fordybe mig i, for det er ikke juſt mit Omraade, men det kan jo komme under nærmere Overvejelse. Jeg ønsker ogſaa meget at komme til Løsning af dette Spørgsmaal; men jeg vilde være nærmere ved at tro paa en ſaadan Løsning, naar man kunde ſaa Bidrag fra Lokaliteterneovre i Randers (Beth: Hvilke Lokaltiteter?). Ja, det kan jeg ikke her ſige det ærede Medlem. Naar man der f. Eks. fra Amtet, Amtsraadet osv. vil belægge ſine Ord med Gerning, ſtal jeg gerne være med til at ordne Forholdet, og

det tror jeg er bedre, i Stedet for kun at kræve, at Statskaſſen ſtal tage hele Sagen i ſin Haand. Jeg tror imidlertid rigtignok, at de Ulemper, der have ramt Fiſterne, i ikke mindre Grad have ramt Ejeren af Fiſtegaarden. Det er alſaa et Forhold, ſom det vil være meget heldigt, om man kan komme igennem. Naar det ærede Medlem onſtede i Mangel af anden Ordning en ny Højſteretsafgørelſe; er jeg ganſke enig med det ærede Medlem deri, og for ſaa vidt jeg kan bidrage noget dertil, ſtal jeg gerne medvirke til at gøre, hvad man kan, for at opnaa det, og jeg tvivler ikke om, at man jo vil kunne ſaa Sagen appelleret, men om man vil kunne ſaa fri Proceſ, er noget, ſom jeg ikke videre ſtal indlade mig paa. Om der kan gives fri Proceſ i denne Sag, ved jeg ikke, det er noget, jeg ikke har med at gøre.

R. J. Larsen: Den højtærede Miniſter udtalte om den Sag, der omhandles i Andragendet fra de 63 københavnske Gæſtigvere, at det var en gammel Bekendt. Det er ganſke viſt, at det er en ofte omhandlet Sag, og derfor ſynes det mig paa Tide, at den endelig blev bragt ud af Dagsordenen. Jeg fatter ikke, at den københavnske Kommunalbeſtyrelſe ikke har ſørgt for at ſtaffe Fred over for diſſe 63 københavnske Gæſtigvere. Det ſynes mig ikke at være, ſom det burde være, at det offentlige vedblivende hjemføjer diſſe Mennesker med Retſfølgninger og Bødedomme. Efter hvad der er mig meddelt, har man preſſet henved 3,000 Kr. ud af adſtillige af dem i den ſenere Tid. Jeg tror ikke, man ſaar Fred, førend man kommer til en Løsning, og jeg kan ikke ſe rettere, end at det ikke er ganſke retfærdig handlet, ſaaledes ſom Magiſtraten her er gaaet frem. Den højtærede Indenrigsminiſter forekommer mig i denne Sag at ſtille ſig paa et temmelig formaliftiſt Standpunkt. Han plejer jo ellers ikke at ſe formaliftiſt paa Sagerne, men er i Stand til at ſtille ſig paa et mere praktiſt, ikke-bureaukatiſt Standpunkt. Men i denne Sag ſynes det mig, at hans Stilling er en anden. Han udtalte blandt andet, at det kun nyttede lidt, at vi her fra Folketingets Side henviſte dette Andragende, for han kunde ingen Ting gøre over for Københavns Kommunalbeſtyrelſe. Jeg troede ikke, at Københavns Kommunalbeſtyrelſe var en ſaa urørlig Inſtitution, at Miniſteren ikke ſkulde være i Stand til, naar han virkelig vilde gennemføre en bedre Ordning af diſſe Sager, ogſaa at naa dette Mål. Jeg mener dog, at han har forſtelligelige Midler til at hidføre et ſaadant Reſul-